

Svar:

Da det som nævnt i svaret på spørgsmål 51 er regeringens opfattelse, at lovforslaget ikke indeholder bestemmelser, der er af ekspropriativ karakter, forventer regeringen ikke, at lovforslaget kan blive kendt grundlovsstridigt ved domstolene.

Spørgsmål nr. 53:

Betyder ministerens udtalelser under lovforslagets første behandling: »ejendomsretten regulerer vi hver dag i vores lovgivning«, at der ville være tale om ekspropriation, såfremt der var tale om et mindre antal virksomheder, der var reguleret af loven, og er ministeren enig i, at lovforslaget er udtryk for en erstatningsfri regulering som f.eks. »brømmesagen«, der af Højesteret blev accepteret som værende inden for grundlovens rammer?

Svar:

Med de refererede udtalelser fra førstebehandlingen ønskede jeg alene at understrege, at grundloven ikke forbyder regulering af ejendomsretten, og at det faktisk ofte sker, at Folketinget regulerer ejendomsretten.

De juridiske vurderinger, som der lægges op til i spørgsmålet, finder jeg ikke anledning til at tage stilling til.

Spørgsmål nr. 54:

Ministeren bedes nærmere – eventuelt efter fornyet udtalelse i Justitsministeriet – uddybe, hvorfor det er nødvendigt med dispensationsbestemmelser i lovforslaget for at undgå, at der bliver tale om ekspropriation, og over for udvalget redegøre for, om dette alligevel betyder, at der er tale om ekspropriation, men at man vil komme uden om ekspropriationserstatning gennem dispensation. Vil ministeren redegøre for, hvorledes dispensationsbestemmelserne vil blive forvaltet og efter hvilke kriterier?

Svar:

Jeg skal til spørgsmålet henvise til det til udvalget oversendte notat fra Justitsministeriet af 28. april 1999, side 21, hvoraf det fremgår, at det i den forfatningsretlige litteratur og praksis er almindeligt antaget, at afgørelsen af, om et indgreb har karakter af ekspropriation, må bero på et samlet skøn over indgrebets beskaffenhed.

Om betydningen af dispensationsadgang hedder det blandt andet i notatet:

»Myndighedernes adgang til at dispensere fra krav, der udgør indgreb i en rettighed, som nyder beskyttelse efter grundlovens § 73, kan indgå som et moment, der taler for, at ordningen ikke indebærer ekspropriation. Det skyldes, at dispensationsbestemmelsen kan anvendes i konkrete tilfælde, hvor indgrebet rammer særligt hårdt, jf. Henrik Zahle, a.st., side 183 f.«

Med hensyn til det helt generelle spørgsmål, hvorledes bestemmelser om dispensationsadgang i loven vil blive forvaltet, skal jeg henvise til lovforslagets specielle bemærkninger. Herudover har jeg i min besvarelse af spørgsmål 67 (L 234 – bilag 24) givet et eksempel, hvor en dispensation fra indflydelseskravene efter § 40, stk. 4, ville være relevant.

Spørgsmål nr. 55:

Hvordan stemmer indholdet af lovforslaget med den omstændighed, at man i 1975 ændrede et lovforslag om elforsyning for at undgå ekspropriation, jf. Justitsministeriets notat side 26, og er nærværende lovforslag udtryk for en ændring i opfattelsen af ekspropriation i forhold til, hvad Justitsministeriet udtalte dengang?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Justitsministeriet, hvis vedlagte svar jeg kan henholde mig til.

JUSTITSMINISTERIET
Lovafdelingen

Den 17. maj 1999

Ved skrivelse af 11. maj 1999 har Energistyrelsen anmodet Justitsministeriet om en udtalelse til brug for miljø- og energiministerens besvarelse af spørgsmål nr. 55 og 58 fra Folketingets Energipolitiske Udvalg vedrørende forslag til lov om elforsyning (L 234 – bilag 21).

Spørgsmålene har følgende ordlyd:

»Spørgsmål nr. 55:

Hvordan stemmer indholdet af lovforslaget med den omstændighed, at man i 1975 ændrede et lovforslag om elforsyning for at undgå ekspropriation, jf. Justitsministeriets notat side 26, og er nærværende lovforslag udtryk for en æn-